

въ днешния кварталъ на Сливенъ, Клуцахоръ, на изтокъ до самата църква Св. Никола, е намѣрена гробница, дълбоко въ земята, съ вкаменѣлъ скелетъ на „жена“, който по твърдението на очевидци билъ „много голѣмъ“, окрасенъ съ първобитно дѣлани цѣнности (нанизи, обеци, гривни и т. н.). По-интелигентнитѣ сливенци, събрани тогава да се произнесатъ отъ какъвъ характеръ е тая находка, заключили, че скелета е на „ѣлинка“ Историческитѣ познания на тогавашнитѣ сливенци не отивали по-далечъ отъ Елада и ѣлинитѣ (гърцитѣ), но важното, при това, е че у старитѣ българи намѣсти понятието „ѣлининъ“ е равносилно на „исполинъ“. Голѣми „исполински“ кости сж били намирани и на друго мѣсто въ сжщия кварталъ, при разкопаване основитѣ на постройки. „Пищелкитѣ“ на тия скелети били по-дълги отъ „аршинъ“, а черепитѣ имъ — като „шиникъ“ (крина). На всѣки случай, тия находки сж фактъ, а прѣувеличенията около тѣхъ не накърняватъ създаденото у съврѣменницитѣ впечатление за нѣщо необикновено, древно. Както ще се види, мѣстото на днешния кварталъ Клуцохоръ до падането ни подъ турцитѣ е било обрасло съ гора, но дали тя датира отъ край врѣме, или пъкъ е замѣстила нѣкое древно тукъ заселище — това не може да се провѣри нито въ паметници, нито въ прѣдания.

И тѣй, слѣди отъ прѣдисторически животъ въ Сливенъ има, но догадкитѣ за такъвъ могатъ да интересуватъ повечето естественитѣ науки, нежели чистата история. Така, прѣданието разправя, че „едно врѣме“ Сливенско било море, и че корабитѣ по него били връзвани отъ „халки“ на Синитѣ-Камъни. . . Въпросътъ ни прѣпраща къмъ геологически прѣврати, доказателства за каквито има сума. Че дѣйствително Сливенското поле е било „едно врѣме“ покрито съ вода, се види още и отъ материала на неговитѣ дѣна: пѣськъ, глина, обли камъни и т. н.; по-краснорѣчиви сж намиранитѣ въ склоноветѣ на Сливенскитѣ баири окаменелости, по произходъ морски или езерни, и най-послѣ близконаходящитѣ се тукъ каменни вжглища. (Ср. Природни богатства на Х. В. Шкорпилъ, стр. 106; издигането брѣговетѣ на едноврѣмешното Сливенско море се е причинявало отъ честитѣ землетресения и лавоизригвания, слѣди отъ които на първо мѣсто сж напр. Сливенскитѣ минерални